

ΕΛΛΗΝΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΑΘ 61
Αρ. Περιοδικού
211376

ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ · ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 28, 106 82 ΑΘΗΝΑ · ΑΠΡΙΛΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2017 · ΤΕΥΧΟΣ 126

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

- Ανακοίνωση της Επαναστατικής Κυβέρνησης της Κούβας για τις εξαγγελίες Τραμπ στις 16.6.2017
- Δεν υπάρχει μέλλον χωρίς παρελθόν
- Ζήτω η Εργατική Πρωτομαγιά!
- Κρατικό Σχέδιο για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΡΑΜΠ ΤΗΣ 16ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

Στις 16 Ιουνίου του 2017, ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, Ντόναλντ Τραμπ, σε μια ομιλία φορτωμένη με εχθρική ρητορική, που θύμιζε τις εποχές της ανοιχτής αντιπαράθεσης με τη χώρα μας, και η οποία εκφωνήθηκε σε ένα θέατρο του Μαϊάμι, εξήγγειλε την πολιτική της χώρας του προς την Κούβα που αντιστρέφει προόδους που επιτεύχθηκαν μέσα στα δύο τελευταία χρόνια, κατόπιν της απόφασης της 17ης Δεκεμβρίου 2014 των προέδρων Ραούλ Κάστρο Ρους και Μπαράκ Ομπάμα να αποκαταστήσουν στις διπλωματικές σχέσεις και να ξεκινήσουν μια διαδικασία προς την ομαλοποίηση των διμερών σχέσεων.

Με κάτι που συνιστά ένα πισωγύρισμα στις σχέσεις των δύο χωρών, ο Τραμπ εκφώνησε ένα λόγο και υπέγραψε στην ίδια εκδήλωση μια πολιτική ντιρεκτίβα με το όνομα «Προεδρικό Μνημόνιο Εθνικής Ασφάλειας σχετικά με την Ενίσχυση της Πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών προς την Κούβα», η οποία (ντιρεκτίβα) περιλαμβάνει την κατάργηση των εκπαιδευτικών ανταλλαγών «από λαό σε λαό» σε ατομικό επίπεδο και έναν μεγαλύτερο έλεγχο των ταξιδιωτών από τις ΗΠΑ στην Κούβα, καθώς και την απαγόρευση των οικονομικών, εμπορικών και χρηματοπιστωτικών συναλλαγών αμερικανικών εταιριών με κουβανικές επιχειρήσεις σχετιζόμενες με τις Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις και τις υπηρεσίες αντικατασκοπίας και ασφάλειας, όλα αυτά με τον σκοπό να μας στερήσουν έσοδα. Ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών δικαιολόγησε αυτή την πολιτική με υποτιθέμενες ανησυχίες σχετικά με την κατάσταση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Κούβα και την ανάγκη να εφαρμόσει αυστηρά τους νόμους του αποκλεισμού (εμπάργκο), περιορίζοντας την άρση του, καθώς και οποιαδήποτε βελτίωση στις διμερείς σχέσεις, με σκοπό η χώρα μας να πραγματοποιήσει εγγενείς αλλαγές στη συνταγματική τάξη της.

Ο Τραμπ ακύρωσε επίσης την Προεδρική Ντιρεκτίβα της Πολιτικής «Εξομάλυνσης των σχέσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κούβας», που εξέδωσε ο πρόεδρος Ομπάμα στις 14 Οκτώβρη 2016, η οποία αν και δεν έκρυβε τον παρεμβατικό χαρακτήρα της πολιτικής των ΗΠΑ, ούτε το σκοπό να προωθήσει τα συμφέροντα τους στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική τάξη της χώρας μας, είχε αναγνωρίσει την ανεξαρτησία, την εθνική κυριαρχία και την αυτοδιά-

θεση της Κούβας και της κουβανικής κυβέρνησης ως νόμιμο και ισότιμο συνομιλητή, καθώς και τα οφέλη που θα επέφερε και στις δύο χώρες μια σχέση πολιτισμένης συμβίωσης παρά τις μεγάλες διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις δύο κυβερνήσεις. Παραδεχόταν επίσης ότι ο αποκλεισμός ήταν μια παρωχημένη πολιτική και ότι έπρεπε να καταργηθεί.

Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών καταφεύγει σε εξαναγκαστικές μεθόδους από το παρελθόν, υιοθετώντας μέτρα επιδείνωσης του αποκλεισμού, σε ισχύ από τον Φεβρουάριο του 1962, που δεν προξενεί μόνο ζημιές και στερήσεις στον κουβανικό λαό και συνιστά έναν αναντίρρητο εμπόδιο ανάπτυξης της οικονομίας μας, αλλά επηρεάζει επίσης την κυριαρχία και τα συμφέροντα άλλων χωρών, προκαλώντας τη διεθνή καταδίκη.

Τα μέτρα που αναγγέλλθηκαν θέτουν επιπρόσθετα εμπόδια στις πολύ περιορισμένες ευκαιρίες που ο επιχειρηματικός τομέας των Ηνωμένων Πολιτειών είχε για να εμπορευτεί και να επενδύσει στην Κούβα.

Ταυτόχρονα, περιορίζουν ακόμα περισσότερο το δικαίωμα των πολιτών των Ηνωμένων Πολιτειών να επισκεφτούν την χώρα μας, περιορισμένο ήδη από την υποχρέωση να χρησιμοποιούν άδειες που κάνουν διακρίσεις, σε στιγμές που το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών, αντανakλώντας το αίτημα ευρέων τμημάτων αυτής της κοινωνίας, ζητεί όχι μόνο να μπει τέλος στην ταξιδιωτική απαγόρευση, αλλά επίσης να καταργηθούν οι εμπορικοί περιορισμοί με την Κούβα.

Οι εξαγγελίες του προέδρου Τραμπ βρίσκονται σε αντίφαση με την πλειοψηφική υποστήριξη της κοινής γνώμης των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένης και της κουβανικής μεταναστευτικής κοινότητας, για την ολοκληρωτική άρση του αποκλεισμού και για ομαλές σχέσεις ανάμεσα σε Κούβα και Ηνωμένες Πολιτείες.

Από την πλευρά του, ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, άλλη μια φορά άσχημα συμβουλευμένος, παίρνει αποφάσεις που ευνοούν πολιτικά συμφέροντα μια ακραίας μειοψηφίας κουβανικής καταγωγής της πολιτείας της Φλόριντα, η οποία από ευτελή κίνητρα δεν παραιτείται της πρόθεσής της να τιμωρήσει την Κούβα και το λαό της, επειδή ασκεί το νόμιμο και κυριαρχικό δικαίωμά του να είναι ελεύθερος και να έχει πάρει στα χέρια του το ίδιο το μέλλον του.

Αργότερα θα κάνουμε μια πιο βαθιά ανάλυση της απήχησης και των επιπτώσεων αυτής της ανακοίνωσης. Η κυβέρνηση της Κούβας καταδικάζει τα νέα μέτρα ενίσχυσης του αποκλεισμού, που είναι προορισμένα να αποτύχουν όπως έχει αποδειχτεί επανειλημμένα στο παρελθόν, και δε θα πετύχουν το στόχο τους να εξασθενίσουν την Επανάσταση ούτε να λυγίσουν τον κουβανικό λαό, του οποίου η αντίσταση στις επιθέσεις οποιουδήποτε τύπου και προέλευσης έχει αποδειχτεί κατά τη διάρκεια έξι σχεδόν δεκαετιών.

Η κυβέρνηση της Κούβας καταδικάζει την χειραγώγηση με πολιτικούς σκοπούς και τα διπλά κριτήρια στη μεταχείριση του ζητήματος των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ο κουβανικός λαός απολαμβάνει θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες, και επιδεικνύει επιτεύγματα για τα οποία νιώθει υπερήφανος και αποτελούν χίμαιρα για πολλές χώρες του κόσμου, ακόμα και για τις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως το δικαίωμα στην υγεία, στην εκπαίδευση, στην κοινωνική ασφάλεια, στον ίδιο μισθό για ίδια εργασία, τα δικαιώματα των παιδιών, και το δικαίωμα στην διατροφή, την ειρήνη και την ανάπτυξη. Με τους ταπεινούς πόρους της, η Κούβα έχει συνεισφέρει επίσης στη βελτίωση των ανθρώπινων δικαιωμάτων σε πολλά μέρη του κόσμου, παρ' όλους τους περιορισμούς που της επιβάλλει η κατάσταση της αποκλεισμένης χώρας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είναι σε θέση να μας δίνουν μαθήματα. Έχουμε σοβαρές ανησυχίες για το σεβασμό και τις εγγυήσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων σ' αυτή τη χώρα, όπου υπάρχουν πολυάριθμες περιπτώσεις δολοφονιών, αστυνομικής βίας και κατάχρησης, ιδιαίτερα κατά του αφροαμερικανικού πληθυσμού· παραβιάζεται το δικαίωμα για ζωή σαν αποτέλεσμα των θανάτων από πυροβόλα όπλα· γίνεται εκμετάλλευση παιδικής εργασίας και υπάρχουν σοβαρές εκδηλώσεις φυλετικών διακρίσεων· απειλούνται να επιβληθούν περισσότεροι περιορισμοί στις υπηρεσίες υγείας, που θα αφήσουν 23 εκατομμύρια ανθρώπους χωρίς ιατρική ασφάλιση· υπάρχει μισθολογική ανισότητα ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες· περιθωριοποιούνται μετανάστες και πρόσφυγες, ιδιαίτερα οι προερχόμενοι από ισλαμικές χώρες· υπάρχει πρόθεση να υψωθούν τείχη που προσβάλουν γείτονες· και εγκαταλείπονται οι διεθνείς δεσμεύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Επιπλέον, είναι λόγος ανησυχίας οι παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων που προκαλούν οι Ηνωμένες Πολιτείες σε άλλες χώρες, όπως οι αυθαίρετες φυλακίσεις δεκάδων κρατουμένων στο παράνομο κατεχόμενο έδαφος από τη Ναυτική Βάση του Γκουαντάναμο στην Κούβα, όπου μεταξύ άλλων γίνονται βασανιστήρια· οι εξωδικαστικές εκτελέσεις, οι θάνατοι πολιτών που έχουν προκληθεί από βόμβες και χρήση drones· και οι πόλεμοι που έχουν ξεσπάσει εναντίον διαφόρων χωρών όπως το Ιράκ, στηριγμένοι σε ψέματα περί κατοχής όπλων μαζικής καταστροφής, με ολέθριες συνέπειες για την ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Θυμίζουμε ότι η Κούβα είναι κράτος μέλος σε 44 διεθνείς συμφωνίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες μόνο σε 18, γι' αυτό και έχουμε πολλά να δείξουμε, να υποστηρίξουμε, να υπερασπίσουμε.

Επιβεβαιώνοντας την απόφαση της αποκατάστασης των διπλωματικών σχέσεων, η Κούβα και οι Ηνωμένες Πολιτείες επικύρωσαν την πρόθεση να αναπτύξουν δεσμούς σεβασμού και συνεργασίας ανάμεσα στους δύο λαούς και τις δύο κυβερνήσεις, βασισμένους στις αρχές και τους σκοπούς που καταγράφηκαν στην Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών. Στη διακήρυξή της, που εκδόθηκε την 1η Ιούλη του 2015, η Επαναστατική Κυβέρνηση της Κούβας επανέλαβε ότι «αυτές οι σχέσεις πρέπει να θεμελιωθούν στον απόλυτο σεβασμό στην ανεξαρτησία και κυριαρχία μας· το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε κράτους να επιλέξει το πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό του σύστημα, χωρίς παρέμβαση οποιασδήποτε μορφής· και η κυρίαρχη ισότητα και η αμοιβαιότητα, που αποτελούν απαράβατες αρχές του Διεθνούς Δικαίου», όπως ενέκρινε η Διακήρυξη της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής ως Ζώνης Ειρήνης, υπογραμμένη από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων της Κοινότητας Κρατών Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής (CELAC), στη 2η Συνοδό της, στην Αβάνα. Η Κούβα δεν έχει παραιτηθεί από αυτές τις αρχές ούτε θα παραιτηθεί ποτέ.

Η κυβέρνηση της Κούβας επαναλαμβάνει την πρόθεσή της να συνεχίσει τον διάλογο με σεβασμό και τη συνεργασία σε ζητήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, καθώς και την διαπραγμάτευση εκκρεμών διμερών ζητημάτων με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Μέσα στα δύο τελευταία χρόνια έχει φανεί ότι οι δύο χώρες, όπως έχει εκφράσει κατ' επανάληψη ο Πρόεδρος των Συμβουλίων του Κράτους και των Υπουργών, ο Αρχηγός του Στρατού Ραούλ Κάστρο Ρους, μπορούν να συνεργαστούν και να συμβιώσουν πολιτισμένα, σεβόμενες τις διαφορές και προωθώντας όλα όσα ωφελούν και τα δύο έθνη και λαούς, αλλά δεν πρέπει να αναμένουν ότι γι' αυτό η Κούβα θα πραγματοποιήσει εγγενείς παραχωρήσεις στην κυριαρχία και την ανεξαρτησία της, ούτε θα δεχτεί περιορισμούς οποιασδήποτε φύσης.

Οποιαδήποτε στρατηγική με σκοπό να αλλάξει το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό σύστημα στην Κούβα, είτε προσπαθήσει να το πετύχει μέσω πιέσεων και επιβολών, είτε χρησιμοποιώντας πιο διακριτικές μεθόδους, θα είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Οι αλλαγές που είναι απαραίτητες στην Κούβα, όπως αυτές που πραγματοποιήθηκαν από το 1959 και αυτές που υλοποιούμε τώρα ως τμήμα της διαδικασίας επικαιροποίησης του οικονομικού και κοινωνικού μας μοντέλου, θα τις συνεχίσει αποφασίζοντας κυρίαρχα ο κουβανικός λαός.

Όπως έχουμε κάνει από τον θρίαμβο της 1ης Γενάρη του 1959, θα αναλάβουμε κάθε ρίσκο και θα συνεχίσουμε σταθεροί και σίγουροι στην οικοδόμηση ενός έθνους κυρίαρχου, ανεξάρτητου, σοσιαλιστικού, δημοκρατικού, ευημερόντος και βιώσιμου.

Αβάνα, 16 Ιούνη 2017.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΛΛΟΝ ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΠΟΥ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΟΙ ΚΟΥΒΑΝΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΜΕ ΤΗΝ 1^η ΓΕΝΑΡΗ 1959,
ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΑΝΤΑΝΤΕ ΦΙΔΕΛ ΚΑΣΤΡΟ ΡΟΥΣ

Άρθρο του Όσκαρ Σάντσες Σέρα, που δημοσιεύτηκε
στην εφημερίδα «Γκράνμα Ιντερνασιονάλ», στις 26 Μάη 2017

Κάποιοι ή κάποιοι δεν είπαν την αλήθεια στον πρόεδρο των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, που στις 20 Μάη συνεχάρη τον κουβανικό λαό για την ημέρα της ανεξαρτησίας του.

Και θα πρέπει να δώσουμε το πλεονέκτημα της αμφιβολίας στον επικεφαλής της βορειοαμερικανικής διοίκησης, γιατί προφανώς τον συμβούλεψαν λάθος ή άκουσε μόνο εκείνους που νοσταλγούν το αποικιοκρατικό παρελθόν. Μόνο έτσι θα μπορούσε να επικαλεστεί την 115η επέτειο από εκείνο τον πέμπτο μήνα του έτους 1902 και ταυτόχρονα να στείλει ένα συγχαρητήριο μήνυμα στους Κουβανούς.

Η Κούβα, ο λαός της και η κυβέρνησή της, έχουν εκδηλώσει τη διάθεσή τους να συζητήσουν το οποιοδήποτε θέμα με τις ΗΠΑ και να διατηρήσουν πολιτισμένες σχέσεις, με σεβασμό στις διαφορές. Σε αυτό το πνεύμα θα μπορούσαμε να συζητήσουμε και για τις 20 Μάη, που σ' αυτό το κυρίαρχο και ανεξάρτητο Νησί δεν γιορτάζονται, αλλά τις οποίες γνωρίζουμε πολύ καλά.

Πριν από 115 χρόνια δεν υπήρξε καμιά εκδήλωση ανεξαρτησίας. Η ιστορία είναι λιγάκι πιο μεγάλη.

Το 1898, ο κουβανικός Απελευθερωτικός Στρατός έχει ουσιαστικά κερδίσει τον πόλεμο ενάντια στην Ισπανία. Οι στρατιές της χερσονήσου είχαν ηττηθεί, ήταν εξαντλημένες φυσικά και ηθικά. Σ' αυτό το σκηνικό εμφανίζεται μια Απόφαση του Κογκρέσου των ΗΠΑ για επέμβαση στη σύγκρουση, με στόχο την εξασφάλιση της ελευθερίας της Κούβας. Αλλά οι αρχηγοί των μαμπί δεν γνώριζαν την επιστολή του υφυπουργού πολέμου των ΗΠΑ: «Πρέπει να καταστρέψουμε όλα όσα βρίσκονται στην ακτίνα δράσης των κανονίων μας. Πρέπει να επικεντρώσουμε τον αποκλεισμό έτσι ώστε η πείνα και η αιώνια σύντροφός της, η πανούκλα, να υποσκάψουν τον άμαχο πληθυσμό και να αποδεκατίσουν τον κουβανικό στρατό. [...] Πρέπει να δημιουργήσουμε δυσκολίες στην ανεξάρτητη κυβέρνηση και αυτές και η έλλειψη μέσων

για την επίτευξη των απαιτήσεών μας και των υποχρεώσεων που δημιουργήσαμε, τα έξοδα πολέμου και η οργάνωση της νέας χώρας, να πρέπει να αντιμετωπιστούν απ' αυτούς [...] Με λίγα λόγια: η πολιτική μας θα πρέπει πάντα να είναι να υποστηρίζουμε τον πιο αδύνατο ενάντια στον πιο ισχυρό, μέχρι να πετύχουμε την εξάλειψη και των δύο προκειμένου να προσαρτήσουμε το Μαργαριτάρι των Αντιλλών».

Προσοχή, να επικεντρώσουμε τον αποκλεισμό έτσι ώστε η πείνα... Οποιαδήποτε ομοιότητα με τον αποκλεισμό που υφιστάμεθα εδώ και πάνω από 55 χρόνια δεν είναι απλή σύμπτωση. Είναι ο προθάλαμος της 20ής Μάη του 1902. Μπορεί κανείς να γιορτάσει έτσι την ανεξαρτησία ή να παραλάβει ένα συγχαρητήριο μήνυμα;

Το επεισόδιο είχε σαν προηγούμενο την έκρηξη στον κόλπο της Αβάνας του θωρηκτού Μείν στις 15 Φλεβάρη του 1898 και παρόλο που ο ίδιος ο Ουίλιαμ Μακίνλεϊ, 25ος πρόεδρος των ΗΠΑ, αναγνώρισε ότι η ερευνητική επιτροπή που συγκροτήθηκε για να διευκρινίσει το συμβάν δεν μπόρεσε να συγκεκριμενοποιήσει ευθύνες για την ανατίναξη, δήλωσε: «Αλλά το πραγματικό ερώτημα επικεντρώνεται στο ότι η καταστροφή μας δείχνει ότι η Ισπανία ούτε καν μπορεί να εξασφαλίσει την ασφάλεια ενός βορειοαμερικανικού πλοίου που επισκέπτεται την Αβάνα σε μια νόμιμη αποστολή ειρήνης». Ήταν το πρόσχημα για την κήρυξη του πολέμου κατά της Ισπανίας, σε ένα προσχέδιο που φωτογράφιζε εκείνη την 20ή Μάη. Όπως είπε ο Βλαντιμίρ Λένιν, άρχισε ο πρώτος ιμπεριαλιστικός πόλεμος της σύγχρονης εποχής.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Στην πορεία προς το Μάη του 1902 εμφανίστηκε η αισχρή και άθλια 10η Δεκέμβρη του 1898. Εκείνη την ημέρα, η Συμφωνία του Παρισιού θέσπιζε το τέλος της ισπανικής αποικιοκρατίας στο Νησί των Αντιλλών, διαπράττοντας μια κολοσσιαία προσβολή κατά της αξιοπρέπειας των Κουβανών, αφού έμεναν μακριά από αυτή τη συζήτηση. Οι ΗΠΑ «τακτοποίησαν» μια

ελευθερία που ούτε κέρδισε ούτε υπέφερε στις αιματηρές μάχες στη ζούγκλα και η Ισπανία παραιτείτο, αν ταιριάζει ο όρος –στην πραγματικότητα αυτό που έκανε ήταν να παραδοθεί– από ένα δικαίωμα που είχε χάσει στα πεδία των μαχών.

Σ' εκείνη την 20ή Μάη φτάσαμε μετά από εκλογές που έγιναν τον Ιούνιο του 1900, που πετσόκοψαν το δικαίωμα των Κουβανών. Οι γυναίκες δεν μπορούσαν να ψηφίσουν, μπορούσαν να ψηφίσουν όσοι ήταν πάνω από την ηλικία των 21. Κι αυτή η ημέρα θα άφηνε στην Κούβα ένα σύνταγμα, με το οποίο δινόταν ένα πλήγμα ακριβώς στην ανεξαρτησία και την κυριαρχία του Νησιού. Η Τροπολογία Πλατ, που επέβαλαν οι ΗΠΑ σαν συνταγματική προσάρτηση, καθόριζε στην πραγματικότητα μια νεοαποικιακή δημοκρατία.

Στο τέταρτο σημείο, από τα οκτώ που περιείχε εκείνο το σφετεριστικό ντοκουμέντο, οριζόταν: «Ότι η κυβέρνηση της Κούβας, έχοντας συνείδηση ότι οι ΗΠΑ μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα στην επέμβαση για τη διατήρηση της Ανεξαρτησίας και τη στήριξη μιας κατάλληλης κυβέρνησης για να προστατέψει τη ζωή, την ατομική ιδιοκτησία και ελευθερία, και για την τήρηση των υποχρεώσεων σχετικά με την Κούβα, που έχει επιβάλει στις ΗΠΑ η Συμφωνία του Παρισιού».

Σε ένα ουσιαστικό άρθρο στις ίδιες σελίδες στις 2 Νοέμβρη του 2016, ο ερευνητής Ερνέστο Λίμια μας έλεγε: «Οι ΗΠΑ πρότειναν να συμπεριληφθεί η Τροπολογία Πλατ σαν προσάρτηση στο κουβανικό σύνταγμα και το έθεσαν σαν όρο για την απόσυρση της στρατιωτικής τους δύναμης. Μόλις πέτυχαν το στόχο τους, δέχτηκαν στις 20 Μάη του 1902 να παραχωρηθεί μια δημοκρατία που με τη γέννησή της θα έπρεπε να υποταχθεί στην κηδεμονία των γιάνκηδων. Εκείνη τη χρονιά, στην ομιλία του για την κατάσταση της Ένωσης, ο πρόεδρος Θίοντορ Ρούζβελτ είπε σχετικά: «Η Κούβα βρίσκεται στην πόρτα μας και οποιοδήποτε γεγονός που της προκαλεί καλό ή κακό μας θίγει κι εμάς. Αυτό το έχει κατανοήσει τόσο καλά ο λαός μας που στην Τροπολογία Πλατ καθιερώσαμε τη βάση, με οριστικό τρόπο, ώστε στο μέλλον η Κούβα να πρέπει να διατηρεί μαζί μας πολιτικές σχέσεις πολύ πιο στενές απ' ό,τι με οποιοδήποτε άλλο έθνος [...]».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τον πρόεδρο Τραμπ τον συμβούλεψαν άσκημα. Αυτοί που τον βοηθάνε ή τον συμβουλεύουν θα πρέπει να διάβασαν άσκημα και τον Μαρτί, διαφορετικά δεν θα τον είχαν «μασκαρέψει» σαν επιχειρηματία ή δεν θα τον επικαλούνταν στο συγχαρητήριο μήνυμά του

για να μας πει ότι «ο βάνουσος δεσποτισμός δεν μπορεί να σβήσει τη φλόγα της ελευθερίας στις καρδιές των Κουβανών και οι άδικοι διωγμοί δεν μπορούν να μεταβάλουν τα όνειρα των Κουβανών για να ζουν ελεύθερα χωρίς καταπίεση τα παιδιά τους». Κανείς άλλος δεν προειδοποίησε όπως ο απόστολος της ανεξαρτησίας της Κούβας για τον κίνδυνο που προέρχεται από τη δύναμη του Βορρά. Το ξεκαθάρισε πολύ καλά στο γράμμα του στο φίλο του Μανουέλ Μερκάδο, στις 18 Μάη του 1895: «Αντιμετωπίζω καθημερινά τον κίνδυνο να δώσω τη ζωή μου και για το καθήκον μου –μιας και το καταλαβαίνω και έχω το ψυχικό σθένος να το κάνω–

να εμποδίσω έγκαιρα με την ανεξαρτησία της Κούβας να επεκταθούν στις Αντίλλες οι Ηνωμένες Πολιτείες και να πέσουν μ' αυτήν επιπλέον τη δύναμη πάνω στη γη μας στην Αμερική. Όσα έκανα μέχρι σήμερα κι όσα κάνω, είναι γι' αυτό».

Εννιά χρόνια αργότερα, μια άλλη 20ή Μάη, αλλά του 1904, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Θίοντορ Ρούζβελτ ανάγγειλε στη Γερουσία ότι θα επέκτει-

νε στην Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική τους κανόνες της Τροπολογίας Πλατ. Ο Μαρτί γνώρισε όσο λίγοι τις ΗΠΑ στα 14 χρόνια που έζησε εκεί και έβγαλε μέσα από τα βάθη της πατριωτικής του ψυχής τη φράση «έζησα στο τέρας και γνωρίζω τα σωθικά του». Στις 20 Μάη του 1902 έγινε η διάλυση του Κουβανικού Επαναστατικού Κόμματος που είχε ιδρύσει ο Μαρτί για να ξεκινήσει ο αναγκαίος πόλεμος για την πραγματική ελευθερία των Κουβανών. Η απόφαση αυτή, που πάρθηκε από εκείνον που ήταν ο πρώτος πρόεδρος εκείνης της Δημοκρατίας, από τον Τομάς Εστράδα Πάλμα, διάδοχο του απόστολου σαν αντιπρόσωπος του Κόμματος, έγινε ακριβώς 11 ημέρες μετά την υπογραφή της Συμφωνίας του Παρισιού ανάμεσα στην Ισπανία και τις ΗΠΑ, όπου η Κούβα αντιμετωπίστηκε σαν πολεμικό λάφυρο.

Η μοναδική και οριστική ανεξαρτησία που γιορτάζουμε οι Κουβανοί είναι αυτή που πετύχαμε την 1η Γενάρη του 1959, με την ακατανίκητη καθοδήγηση του Επικεφαλής Κομαντάντε Φιδέλ Κάστρο Ρους.

Για όσα συνέβησαν πριν από 115 χρόνια θα μείνουμε με το πάντα διδακτικό απόφθεγμα του Εουσέμιο Λεάλ Σπένγκλερ, που τον άκουσα να λέει το Μάη του 2001 σε σχέση με την ημερομηνία: «Δεν πρόκειται να γιορτάζουμε τις 20 Μάη του 1902, αλλά θα τις θυμόμαστε, θα τις κρατάμε στη μνήμη μας. Τη δημοκρατία πρέπει να την αναλύσουμε σε βάθος για να κατανοήσουμε αυτή την Επανάσταση που έχουμε. Δεν υπάρχει μέλλον χωρίς παρελθόν».

ΚΡΑΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Στα τέλη Απρίλη πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη του Υπουργικού Συμβουλίου που ασχολήθηκε με την προστασία της Κούβας από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, ενώ παράλληλα ανέλυσε και τις κατευθυντήριες γραμμές για την επεξεργασία του Οικονομικού Σχεδίου και του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2018.

Σε σχέση με το πρώτο θέμα, το Υπουργικό Συμβούλιο υιοθέτησε το Σχέδιο του Κράτους για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, ενόψει των ζημιών που θα μπορούσαν να συμβούν στην Κούβα λόγω αυτού του φαινομένου. Όπως δήλωσε η Έλμπα Ρόσα Πέρες Μοντόγια, υπουργός Επιστήμης, Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος, το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής «επιδεινώνει και θα επιδεινώσει τα περιβαλλοντικά προβλήματα και θα μεταβληθεί σε αποφασιστικό παράγοντα της βιώσιμης ανάπτυξης».

Το Σχέδιο αυτό βασίζεται στις έρευνες που ξεκίνησε η Ακαδημία Επιστημών της Κούβας το 1991 και που εντάθηκαν ακόμα περισσότερο το Νοέμβριο του 2004, μετά από την εκτεταμένη ανάλυση και συζήτηση για τις αρνητικές επιπτώσεις των κυκλώνων Τσάρλι και Ιβάν στα δυτικά της χώρας. Από τότε ξεκίνησαν και οι μελέτες για να εντοπιστούν οι κίνδυνοι και να καθοριστεί το πόσο τρωτές και ευάλωτες είναι ορισμένες περιοχές της Κούβας.

Ήδη από το 2007 άρχισε η επεξεργασία του Μακροσχεδίου για τις παραλιακές περιοχές για τα έτη 2050-2100, με επικεφαλής το υπουργείο και με τη συμμετοχή 16 τμημάτων από 5 οργανισμούς της Κεντρικής Διαχείρισης του Κράτους, που ψηφίστηκε το Φεβρουάριο του 2011.

Το κείμενο που ψηφίστηκε φέτος στα τέλη Απρίλη από το Υπουργικό Συμβούλιο, που έχει γίνει γνωστό με την ονομασία Καθήκον Ζωή (Tarea Vida), απαιτεί ένα ολόκληρο πρόγραμμα σταδιακών επενδύσεων που θα εκτελεστούν βραχυπρόθεσμα (2020), μεσοπρόθεσμα (2030), μακροπρόθεσμα (2050) και πολύ μακροπρόθεσμα (2100).

Έχουν επισημανθεί οι περιοχές που έχουν προτεραιότητα με βάση την προστασία της ζωής των κατοίκων των πιο ευάλωτων περιοχών, η εξασφάλιση τροφίμων και η ανάπτυξη του τουρισμού. Ανάμεσα σ' αυτές τις περιοχές είναι η βόρειες ακτές της Αβάνας και ο κόλπος της, η Ειδική Αναπτυξιακή Ζώνη Μαριέλ, το Βαραδέρο, το Σαντιάγο της Κούβας και ο κόλπος του, κ.ά., καθώς και τα εδάφη που απειλούνται από το ανέβασμα του μέσου επιπέδου της θάλασσας στο Σιενφουέγος, το Μανσανίγιο, τη Μόα, το Νικέρο και την Μπαρκαόα.

Όπως αναφέρεται σε μια σειρά μελέτες, σήμερα το κλίμα στην Κούβα γίνεται όλο και πιο ζεστό και ακραίο. Παρατηρείται μεγάλη μεταβλητότητα στη δραστηριότητα των κυκλώνων, για παράδειγμα από το 2001 μέχρι σήμερα η Κούβα χτυπήθηκε από 9 έντονους κυκλώνες, πράγμα πρωτόφαντο. Επιπλέον έχουν αλλάξει οι βροχοπτώσεις και από το 1960 και πέρα έχει αυξηθεί η συχνότητα και έχει επεκταθεί η ξηρασία. Υπολογίζεται ότι το επίπεδο της θάλασσας έχει ανέβει με γοργούς ρυθμούς τα τελευταία πέντε χρόνια. Το μεγαλύτερο κίνδυνο αποτελούν οι παράλιες πλημμύρες που προέρχονται από την άνοδο του επιπέδου της θάλασσας και των κυμάτων, που προκαλούν οι κυκλώνες, τα μέτωπα ψύχους και άλλα ακραία μετεωρολογικά φαινόμενα.

Το Σχέδιο προβλέπει ανάμεσα σε άλλα την απαγόρευση κατασκευής νέων κατοικιών στους παραλιακούς οικισμούς και τη μείωση των καλλιεργειών κοντά σε ακτές ή σε περιοχές που έχουν υποστεί ζημιές από την εισβολή της θάλασσας στα υδροφόρα υπεδάφη.

Λόγω της σημασίας του, αποφασίστηκε να παρουσιαστεί το ζήτημα αυτό στην επόμενη σύνοδο της Εθνοσυνέλευσης της Λαϊκής Εξουσίας.

56 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΗ

ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ

Στην επαρχία Ματάνσας και στην περιοχή Σιέναγα, εκεί όπου βρίσκεται και το θέατρο των επιχειρήσεων Πλάγια Χιρόν στον Κόλπο των Χοίρων, γιορτάστηκε φέτος η 56η επέτειος από την ηρωική νίκη της Κουβανικής Επανάστασης ενάντια στους αντεπαναστάτες μισθοφόρους που είχαν εκπαιδευτεί και χρηματοδοτηθεί από τις ΗΠΑ.

Η επίθεση εκδηλώθηκε στα μέσα Απρίλη του 1961 με πολλαπλή επίθεση των ΗΠΑ. Στις 15 Απρίλη, πολεμικά αεροπλάνα των ΗΠΑ που έφεραν πλαστά διακριτικά της κουβανικής αεροπορίας βομβάρδισαν την Αβάνα, σε μια προσπάθεια να καταδείξουν ότι η αεροπορία και άλλα τμήματα του στρατού είχαν ξεσηκωθεί ενάντια στην Επανάσταση, που είχε μόλις κλείσει δύο χρόνια από την επικράτησή της. Οι ΗΠΑ αποσκοπούσαν επιπλέον να πλήξουν το μεγαλύτερο μέρος των κουβανικών αεροπλάνων στο έδαφος, πριν προλάβουν να σηκωθούν, καθώς και μια σειρά στρατηγικούς στόχους.

Μια μέρα μετά, στις 16 Απρίλη, σε μια τεράστια συγκέντρωση στην Αβάνα, στην Πλατεία της Επανάστασης, ο κουβανικός λαός άκουσε τον Φιδέλ Κάστρο να του αναλύει τα γεγονότα και να τον καλεί να αντισταθεί στην επικείμενη εισβολή. Σε αυτόν το λόγο του ο Φιδέλ ανακήρυξε το σοσιαλιστικό χαρακτήρα της Κουβανικής Επανάστασης και κάλεσε το λαό να υπερασπίσει με τη ζωή του τη σοσιαλιστική επανάσταση.

Στις 17 Απρίλη πραγματοποιήθηκε η απόβαση στον Κόλπο των Χοίρων και συγκεκριμένα στην παραλία Χιρόν, από Κουβανούς εξόριστους και μισθοφόρους με στόχο να ανα-

τρέψουν την Επανάσταση και να παλινорθώσουν τον καπιταλισμό. Στα ανοιχτά έπλεαν πλοία των ΗΠΑ. Επικεφαλής των κουβανικών ένοπλων δυνάμεων και του κουβανικού λαού τέθηκε από την πρώτη στιγμή ο Φιδέλ Κάστρο, περιστοιχισμένος από τους επαναστάτες που είχαν πραγματοποιήσει τον ένοπλο αγώνα λίγα χρόνια πριν: τον Τσε, τον Ραούλ, τον

Χουάν Αλμείδα, τον Καμίλο Σιενφουέγος και πολλούς άλλους.

Δεν χρειάστηκαν πάνω από 72 ώρες για να τσακίσουν τους μισθοφόρους. Στις 19 Απρίλη η Κούβα ήταν και πάλι ελεύθερη. Ήταν η πρώτη μεγάλη ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη Λατινική Αμερική και σαν

τέτοια εξακολουθεί να γιορτάζεται όχι μόνο από τους Κουβανούς, αλλά και από όλους τους λατινοαμερικάνους προοδευτικούς ανθρώπους.

72 ώρες μετά την απόβαση, στα χέρια των Κουβανών επαναστατών είχαν πέσει πολλά όπλα τελευταίας τεχνολογίας, πολλά πυρομαχικά, ενώ γνωστές σε όλους είναι οι φωτογραφίες με τους αιχμάλωτους μισθοφόρους, που λίγες μέρες αργότερα ανταλλάχτηκαν με φάρμακα και άλλο ιατρικό υλικό.

Η φετινή 56η επέτειος γιορτάστηκε στις 19 Απρίλη στην ίδια την περιοχή όπου συνέβησαν τα ηρωικά γεγονότα. Μίλησε ο Χόρχε Κουέβας Ράμος, μέλος της Γραμματείας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚ Κούβας, που ανάμεσα σε άλλα τόνισε ότι «ένας λαός που είναι αποφασισμένος να παλέψει για να υπερασπιστεί την κυριαρχία του δεν είναι δυνατό να ηττηθεί».

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!

Πάνω από 6,5 εκατομμύρια Κουβανοί, με πρωταγωνιστή τη νεολαία, γιόρτασαν τη Διεθνή Ημέρα των Εργατών σε ολόκληρη την Κούβα, με πορείες στις πόλεις του νησιού. Στην Αβάνα, συμμετείχαν στις εκδηλώσεις και 1.500 ξένοι αντιπρόσωποι, εκπροσωπώντας 172 οργανώσεις που έχουν σχέσεις με το Κέντρο Εργαζομένων Κούβας (CTC), το Κουβανικό Ινστιτούτο Φιλίας των Λαών (ICAP), πολιτικές οργανώσεις και κοινωνικά κινήματα από 69 χώρες απ' όλες τις ηπείρους.

Στη μεγάλη πορεία που έγινε στην Αβάνα και κατέληξε στην Πλατεία της Επανάστασης, μίλησε ο Γενικός Γραμματέας της CTC και μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Κούβας Ουλίσες Γκιλάρτε δε Νασιμιέντο.

Η ΚΟΥΒΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ομιλία του Ουλίσσε Γκιλάρτε δε Νασιμιέντο, μέλους του ΠΓ της ΚΕ και
Γενικού Γραμματέα του Κέντρου Εργαζομένων Κούβας (CTC),
Αβάνα, 1.5.2017

Σύντροφε Στρατηγέ Ραούλ Κάστρο Ρους, πρώτε γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος και Πρόεδρε του Συμβουλίου του Κράτους και του Υπουργικού Συμβουλίου,

**Αξιότιμοι προσκεκλημένοι,
Εργαζόμενες και Εργαζόμενοι,**

Όπως κάθε χρόνο γιορτάζουμε σήμερα σε ολόκληρη τη χώρα τη Διεθνή Ημέρα των Εργαζομένων, με ζωντανή τη μνήμη του αγαπημένου μας, αξέχαστου και ακατανίκητου Επικεφαλής Κομαντάντε Φιδέλ Κάστρο Ρους.

Ήταν σ' αυτή την ίδια πλατεία την Πρωτομαγιά του 2000, πλημμυρισμένη από τους άντρες και τις γυναίκες που προώθησαν και υπερασπίστηκαν το έργο που αυτός ξεκίνησε, όπου ο Φιδέλ μας είπε την έννοια της Επανάστασης. Προσυπογράφοντάς την μετά το φυσικό χαμό του, οι Κουβανοί τη μετατρέψαμε σε ιερό όρκο πίστης στην κληρονομιά του και στην ακλόνητη απόφαση να συνεχίσουμε την οικοδόμηση ενός έθνους κυρίαρχου, ανεξάρτητου, σοσιαλιστικού, δημοκρατικού, ανθρωπιάς και βιώσιμου.

Η συμπαγής και γεμάτη ζωντάνια πορεία μας μέσα από πλατείες και λεωφόρους, με το κεντρικό σύνθημά μας «Δύναμή μας είναι η ενότητα», αποτελεί μια γνήσια και πειστική λαϊκή εκδήλωση της στήριξης της Επανάστασης, του ΚΚ Κούβας και της ιστορικής τους καθοδήγησης.

Ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς έχει μεταβληθεί σε σκηνικό για να εκθειάζουμε την αξία της δουλειάς, να δυναμώνουμε τα αποθέματα παρα-

γωγικότητας και αποτελεσματικότητας του βιομηχανικού μας συνόλου που επιτρέπουν να δημιουργούμε μεγαλύτερο πλούτο, να μειώνουμε τις τιμές και να βελτιώνουμε σταδιακά την αύξηση των εσόδων, και επιπλέον να ευνοούμε την ολοκλήρωση των παραγωγικών αλληλουχιών, μέσα σ' ένα κλίμα ασφάλειας και υγείας σε όλες τις εργασιακές κολεκτίβες.

Με αυτή την ευκαιρία μας καλούν σημαντικά γεγονότα που τιμούν την ιστορία μας και τις αγωνιστικές παραδόσεις μας, όπως είναι η 56η επέτειος από τη νίκη στον Κόλπο των Χοίρων και από την ανακήρυξη του σοσιαλιστικού χαρακτήρα της Επανάστασης, η 55η επέτειος από την ίδρυση της Ένωσης Νέων Κομμουνιστών, άξιων και σταθερών συνεχιστών εκείνων που εδώ και σχεδόν 60 χρόνια άλλαξαν τον ρου της ιστορίας της πατρίδας μας.

Επίσης θυμόμαστε στην 50ή επέτειο από το θάνατό του τον Ηρωικό Αντάρτη Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, πρωταγωνιστή της πάλης για την εκβιομηχάνιση της χώρας, της εθελοντικής δουλειάς και του κινήματος των Καινοτόμων και Εξορθολογιστών, που πέθανε κραδαίνοντας τα πιο αγνά διεθνιστικά ιδανικά.

Συμπατριώτες,

Στο σημερινό παγκόσμιο γεωπολιτικό πλαίσιο, δεν είναι δυνατό να ξεχάσουμε ότι ζούμε σε μια άδικη διεθνή τάξη πραγμάτων που αποκλείει, όπου η αυξανόμενη παγκοσμιοποίηση μιας οικονομίας που υφίσταται τον αντίκτυπο της καπιταλι-

στικής κρίσης και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών της έχει πολλαπλασιάσει τις προκλήσεις και τους κινδύνους για τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική, επιβεβαιώνοντάς μας ότι ο στόχος της οικοδόμησης της Μεγάλης Πατρίδας που οραματίστηκαν οι πρωταγωνιστές της ανεξαρτησίας μας απαιτεί, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, τη θέληση και τη σταθερή αποφασιστικότητα να υπερασπίσουμε κινητοποιώντας τις αριστερές πολιτικές δυνάμεις τις περιφερειακές προόδους στους τομείς της συνεργασίας, της πολιτικής συναίνεσης και της ολοκλήρωσης.

Αυτή την ημέρα, κάνουμε δικά μας τα λόγια του στρατηγού Ραούλ Κάστρο Ρους στην 5η Διάσκεψη της CELAC, όταν αναφερόμενος στις σχέσεις ανάμεσα στην Κούβα και τις ΗΠΑ δήλωσε: «... μπορούν να συνεργάζονται και να συμβιώνουν πολιτισμένα, σεβόμενες τις διαφορές και προωθώντας όλα εκείνα που ευνοούν τις δύο χώρες και τους δυο λαούς, αλλά να μην περιμένει κανείς ότι για να επιτευχθεί αυτό η Κούβα θα κάνει παραχωρήσεις στην κυριαρχία και την ανεξαρτησία της».

Επαναλαμβάνουμε για μια ακόμα φορά τη δικαιοπαίτησή μας να αρθεί ο οικονομικός, εμπορικός και χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός που έχει επιβάλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ, που τόσο ζημιά και ελλείψεις προκαλεί στη χώρα μας και είναι το κύριο εμπόδιο για την ανάπτυξη της οικονομίας μας. Επίσης, απαιτούμε την επιστροφή του εδάφους που καταλαμβάνει παράνομα η Ναυτική Βάση των ΗΠΑ στο Γουαντάναμο, κόντρα στη θέληση της κυβέρνησης και του λαού της Κούβας.

Το Κέντρο Εργαζομένων Κούβας και τα συνδικάτα εκφράζουμε τη χωρίς όρους στήριξη και αλληλεγγύη μας στην Μπολιβαριανή Επανάσταση, απορρίπτουμε τις πολιτικές μανούβρες και τις διπλωματικές παρενοχλήσεις που προσπαθούν να την υποβάλουν μέσα από τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών (ΟΕΑ) που έχει χάσει το κύρος του, καθώς και άλλους αντιδραστικούς τομείς

της περιοχής. Επίσης υποστηρίζουμε την πολιτικο-στρατιωτική ενότητα, με επικεφαλής την κυβέρνηση του προέδρου Νικολάς Μαδούρο, που αγωνίζεται για την υπεράσπιση της κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και των πιο γνήσιων συμφερόντων του έθνους τους.

Ταυτόχρονα επαναλαμβάνουμε την αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν στον κόσμο τις πολιτικές του καπιταλισμού που κάνουν διακρίσεις και που πέφτουν

θύματα καταστολής επειδή απαιτούν τα πιο στοιχειώδη κοινωνικά και εργασιακά τους δικαιώματα.

Χαιρόμαστε που γιορτάζουμε τη γιορτή του παγκόσμιου προλεταριάτου με την παρουσία ανάμεσά μας αυτό το πρωινό συντρόφων και φίλων από διάφορες συνδικαλιστικές οργανώσεις, ομάδες αλληλεγγύης και κοινωνικά κινήματα. Όλους, στο όνομα των κουβανών εργαζομένων, τους ευχαριστούμε

για τη μόνιμη υποστήριξή τους στην πατρίδα μας.

Κουβανές και Κουβανοί,

Οι λόγοι για να αγωνιζόμαστε και να νικάμε πολλαπλασιάζονται καθημερινά ανάμεσα στους εργαζομένους μας. Η Κούβα δεν θα παραιτηθεί από τα ιδανικά της της ανεξαρτησίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, έχουμε κατακτήσει αυτό το κυρίαρχο δικαίωμα με μεγάλες θυσίες και με τίμημα τους μεγαλύτερους κινδύνους.

Εμπρός, σύντροφοι, πιο ενωμένοι από ποτέ και με τη βαθιά πεποίθηση της σιγουριάς της νίκης.

**Ζήτω οι κουβανοί εργαζόμενοι
και οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου!
Ζήτω ο Φιδέλ κι ο Ραούλ!
Ζήτω η Κουβανική Επανάσταση!
Μέχρι τη Νίκη Πάντα!**

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΡΟΜΠΟΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

Εδώ και χρόνια, το υπουργείο Δημόσιας Υγείας της Κούβας προσπαθεί να αγοράσει τα απαραίτητα μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας που απαιτούνται για τη ρομποτική χειρουργική, αλλά λόγω του αποκλεισμού δεν τα έχει καταφέρει ακόμα, αφού παράγονται στο εργοστάσιο μιας επιχείρησης των ΗΠΑ. Παρ' όλα αυτά προετοιμάζεται πυρετωδώς. Πρόσφατα, άνοιξε ένα κέντρο για την εκπαίδευση επαγγελματιών στη χρήση της ρομποτικής στον τομέα της ιατρικής.

Κατά γενική άποψη, μόλις

αγοραστούν τα απαραίτητα μηχανήματα, η Κούβα θα είναι σε θέση να ξεκινήσει με τη ρομποτική ιατρική, λόγω της πείρας που έχει συσσωρεύσει εδώ και πάνω από 20 χρόνια στις χειρουργικές επεμβάσεις ελάχιστης πρόσβασης. Ήδη χρησιμοποιούνται ρομπότ που δουλεύουν αυτόνομα ή ημιαυτόνομα μέσω ενός συστήματος πληροφορικής με δυνατότητα για εγχειρήσεις, επιβλέψεις και διορθώσεις παθολογιών με

γεωμετρική ακρίβεια σε τομές και ραφές τραυμάτων. Χρησιμοποιούνται σε μικροχειρουργική, σε χειρουργική καρδιάς, γαστρεντερικής, παιδιατρικής και νευροχειρουργικής.

Το νέο εκπαιδευτικό κέντρο εγκαινιάστηκε στις 27 Μάρτη στην Αβάνα, στο νοσοκομείο Λουίς

δε λα Πουέντε Ουσέδα. Στο νοσοκομείο αυτό πραγματοποιούνται επεμβάσεις λαπαροσκοπικές ή ελάχιστης πρόσβασης από τη δεκαετία του '90.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Από τους μαθητές που αυτό το σχολικό έτος βρίσκονται στην 9η τάξη, το 42,43% θα συνεχίσει την εκπαίδευσή του στην ανώτερη μέση παιδεία και το υπόλοιπο 57,56% θα περάσει στην τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε λίγο πριν κλείσει η σχολική χρονιά 2016-2017 η Εθνική Διεύθυνση Βασικού Γυμνασίου του υπουργείου Παιδείας της Κούβας.

Μέχρι τον Απρίλη, ήταν γραμμένοι 359.507 μαθητές σε 1.180 σχολεία. Ανάλογα με τις ανάγκες για εργατική δύναμη σε κάθε επαρχία, προσφέρονται νέες καριέρες, όπως καθηγητές βασικού γυμνασίου και καθηγητές τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, και τα δύο μέσου επιπέδου.

Οι μαθητές που θα προχωρήσουν στην τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση για να γίνουν τεχνικοί μεσαίου επιπέδου ή ειδικευμένοι εργάτες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επιλέξουν τους τομείς της αγροβιομηχανίας, της χημικής βιομηχανίας, βιολογίας, ζάχαρης και διατροφής, να γίνουν ναύτες σε ψαράδικα, να απασχοληθούν στη βιομηχανική χημεία, χειριστές σε εργασίες με γυαλί και στη μηχανική, μη σιδηρομεταλλουργική.

65.000 ΚΟΥΒΑΝΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟ- ΠΟΙΗΣΑΝ ΤΟ HEBERPROT-P

Πάνω από 65.000 Κουβανοί σε όλες τις επαρχίες της Κούβας χρησιμοποίησαν με καλά αποτελέσματα το φάρμακο Heberprot-P στα 10 χρόνια που επιτράπηκε η χρήση του. Η εφαρμογή του ξεκίνησε πιλοτικά το 2007 στην επαρχία Σάνκτι Σπίριτους. Το φάρμακο παράχθηκε από μια ομάδα ερευνητών του Κέντρου Γενετικής Μηχανικής και Βιοτεχνολογίας (CIGB) και πρόκειται για ένα προϊόν μοναδικό στον κόσμο για τη θεραπεία ελκών του διαβητικού ποδιού σε προχωρημένο στάδιο. Εκτός από την Κούβα, έχει καταχωρηθεί και χρησιμοποιείται σε 20 κράτη.

Στις 11-12 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στην Αβάνα η 19η Εθνική Συνάντηση Επέκτασης του Προγράμματος Ολοκληρωτικής Περίθαλψης στον Ασθενή με Έλκος Διαβητικού Ποδιού με τη συμμετοχή 250 ειδικών στην αγγειολογία και την αγγειακή χειρουργική.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Το ποσοστό θανάτων από χρόνιες μη μεταδιδόμενες ασθένειες είναι η πρώτη αιτία θανάτου, σύμφωνα με τη Στατιστική Επετηρίδα Υγείας για το έτος 2016 και συγκεκριμένα με 731,4 θανάτους για κάθε 100.000 κατοίκους. Πρώτη αιτία είναι τα καρδιακά νοσήματα με ποσοστό 217,7 και ακολουθούν οι κακοήθειες όγκοι με 216,3.

Αναφέρεται επίσης ότι το 66% των θανάτων από καρδιακές νόσους οφείλεται σε ισχαιμικά αίτια, και απ' αυτές το 44,4% σε οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου, ενώ οι θάνατοι από καρκίνο σε κακοήθειες όγκους της τραχείας, των βρόγχων και των πνευμόνων.

ΚΟΥΒΑ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ο επικεφαλής του Τμήματος Τεχνικής Συνεργασίας του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας (ΟΙΕΑ), Ντάζου Γιανγκ, αναγνώρισε πρόσφατα τη δουλειά που κάνει η Κούβα με την πυρηνική τεχνολογία, κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης με ειδικούς όλης της χώρας στα γραφεία της Υπηρεσίας Πυρηνικής Ενέργειας και Προωθημένων Τεχνολογιών (AENTA). Τόνισε, μάλιστα, ότι η Κούβα είναι κατοχυρωμένη σε θέματα πυρηνικής ασφάλειας και νομικού συστήματος, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

Επίσης συγχάρηκε την Κούβα για τη διεθνή βοήθεια και τα εκπαιδευτικά προγράμματα που παρέχουν οι κουβανοί ειδικοί σε διάφορες χώρες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και όλου του κόσμου.

Ο ΟΙΕΑ έχει προχωρήσει τις τελευταίες δεκαετίες σε σημαντικά προγράμματα συνεργασίας με την Κούβα σε τομείς όπως η υγεία, στη θεραπεία του καρκίνου, η αγροτική οικονομία και σε βιομηχανικές εφαρμογές, που έχουν ευνοήσει ολόκληρη την περιφέρεια της Λατινικής Αμερικής.

ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΟΥ

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στην ολομέλεια της 70ής Παγκόσμιας Συνέλευσης του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη στα τέλη Μάη, ο υπουργός Δημόσιας Υγείας της Κούβας, Ρομπέρτο Μοράλες Οχέδα, αναφερόμενος στο σύστημα υγείας της χώρας του, τόνισε ότι το τέλος του 2016 το προσδόκιμο ζωής ήταν 78,45 και ότι υπάρχει ένα πρόγραμμα ανοσοποίησης που προστατεύει κατά 13 ασθενειών με την εφαρμογή 11 εμβολίων, οκτώ από αυτές κουβανικής παραγωγής, που ξεπερνάει το 98% κάλυψης.

Επιπλέον, δήλωσε ότι από το 2015 η Κούβα είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο που έχει εξαλείψει τη μετάδοση από μητέρα σε παιδί του ιού VIH και της σύφιλης. Κι όλα αυτά παρά το γεγονός ότι ο αποκλεισμός των ΗΠΑ κατά της Κούβας είχε το 2016 έναν αντίκτυπο στις υπηρεσίες υγείας που ξεπέρασε τα 87 εκατομμύρια δολάρια. Ταυτόχρονα κατάγγειλε την παρακίνηση σε επιλεκτική μετανάστευση του υγειονομικού προσωπικού και την κλοπή εγκεφάλων, που πραγματοποιούν οι ΗΠΑ ενάντια στη χώρα του.

Η Κούβα διαθέτει σήμερα 493.000 εργαζόμενους στον τομέα της υγείας και πάνω από 50.000 συνεργάτες σε 63 χώρες του κόσμου.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Στο Νέο Τραγούδι (Nueva Trova) και τους μουσικούς του, και ιδιαίτερα στον Σίντο Γκαράι (1867-1968) για τα 150 χρόνια από τη γέννησή του, καθώς και στα 45 χρόνια από την ίδρυση του Κινήματος του Κουβανικού Νέου Τραγουδιού αφιέρωσε φέτος το Κουβανικό Ινστιτούτο Μουσικής (ICM) την 21η έκδοση της Διεθνούς Έκθεσης Κουμπαντίσκο 2017, από τις 13 ως τις 20 Μάη.

Τιμήθηκαν κυρίως οι ιδρυτές του κινήματος Σίλβιο Ροδρίγες, Πάμπλο Μιλανές, Νοέλ Νικολά, Βισέντε Φελιού κ.ά. με μεγάλες συναυλίες που έγιναν σε ολόκληρη την Αβάνα. Συμμετείχαν επίσης καλλιτέχνες από το Μεξικό, το Πουέρτο Ρίκο, την Ισπανία, τις ΗΠΑ, την Ελβετία, τη Δομινικανή Δημοκρατία, τη Βενεζουέλα, τη Βραζιλία και τη Χιλή. Παραβρέθηκαν και οι μουσικοί κρουστών Βαλέρι Ναράνχο και Μπάρι Όλσεν από τις ΗΠΑ.

Αθήνα

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΙΔΕΛ ΚΑΣΤΡΟ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε στις 8 Μάρτη η εκδήλωση που η New Star διοργάνωσε στον ιστορικό κινηματογράφο «Αλκυονίδες», για να τιμήσει το μεγάλο επαναστάτη Φιδέλ Κάστρο.

Στην εκδήλωση μίλησαν η πρέσβειρα της Κούβας στην Ελλάδα Σέλμις Ντομίνγκες και έκαναν σύντομες παρεμβάσεις ο πρόεδρος του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης, Νίκος Καρανδρέας, η γενική γραμματέας της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ), Ευγενία Παπαμακαρίου, και ο πρόεδρος της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ), Σταύρος Τάσος.

Η πρέσβειρα της Κούβας ανέφερε στην ομιλία της ότι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, «οι ιδέες του Φιδέλ ισχύουν στο σημερινό κόσμο που συγκλονίζεται

από την αδικία. (...) Ο Φιδέλ αυτή τη στιγμή δεν είναι ανάμεσά μας με τη φυσική του παρουσία, αλλά οι ιδέες του ζουν στις καρδιές μας».

Στην παρέμβασή του, ο πρόεδρος του Ελληνοκουβανικού Νίκος Καρανδρέας τόνισε: «Δεν θέλω να επαναλάβω ξανά τα επιτεύγματα της Κουβανικής Επανάστασης. Όλοι οι φίλοι και οι φίλες της επανάστασης αυτής τα ξέρουν καλά. Ξέρουν πάρα πολύ καλά πως έγιναν με τεράστιες θυσίες, με αφάνταστο κόπο, μέσα σε αντίξοες συνθήκες, κάτω από τη συνεχή επίθεση του ιμπεριαλισμού, κάτω από το συνεχή, ανηλεές αποκλεισμό. (...) Θα αναφερθώ και σε ένα άλλο πολύ σημαντικό στοιχείο. Η Κουβανική Επανάσταση έχει δείξει τη μεγαλύτερη διεθνιστική αλληλεγγύη. Συνεχίζει να τη δείχνει με άλλους τρόπους, με τις δυνατότητες που έχει τώρα. Αυτό είναι γνωστό. Αυτή που δεν είναι γνωστή σε όλους είναι η επέμβασή της στην Αφρικανική ήπειρο, μετά την πρώτη βοήθεια που έδωσε κιόλας το 1961 στην Αλγερία που μαχόταν τότε για την ανεξαρτησία της. Αναφέρομαι κύρια στη βοήθεια που έδωσε στην Αγκόλα από το 1975 ως και το 1989 και τη μεγάλη νίκη του 1988-1989 ενάντια στη Νοτιοαφρικανική Ένωση,

με την οποία απελευθερώθηκε η Ναμίμπια, ολοκληρώθηκε η απελευθέρωση της Αγκόλα και καταλύθηκε το καθεστώς του απαρτχάιντ της Νοτιοαφρικανικής Ένωσης.

Θα θυμίσω ότι το 1987, όταν είχε αρχίσει η τελευταία φάση της εποποιίας αυτής, ο Γκορμπατσόφ ανακοίνωσε το δόγμα πως η παγκόσμια ειρήνη και οι «ανθρωπιστικές αξίες» είναι υπέρτερες από την υπεράσπιση του σοσιαλισμού και την αντιιμπεριαλιστική πάλη. Οι Κουβανοί με τη δράση τους στην

Αφρική ανέτρεψαν από τα θεμέλια

του αυτό το ιδεολόγημα, το οποίο είχε βέβαια τη γνωστή κατάληξη, και παράλληλα έκαναν κάτι άλλο: Ανέβασαν τόσο πολύ το ηθικό του κουβανικού λαού και το κύρος της επανάστασης ώστε να μπορέσουν να ξεπεράσουν το τεράστιο χτύπημα του 1989, με τη διάλυση του σοσιαλιστικού στρατοπέδου. Το ξεπέρασαν μέσα από αφάνταστες θυσίες, αλλά θέλω να τονίσω ότι αυτές οι διαφορετικές θεωρήσεις για το χτίσιμο του σοσιαλισμού ήταν εκείνες που ουσιαστικά δώσανε τη δύναμη, δώσανε τη λαϊκή υποστήριξη, εξασφάλισαν τη λαϊκή συμμετοχή έτσι ώστε η Κούβα να μπορέσει να ξεπεράσει την πολύ δύσκολη δεκαετία που ακολούθησε».

Μετά τις παρεμβάσεις προβλήθηκε το κουβανικό ντοκιμαντέρ «Φιδέλ Κάστρο Για Πάντα» της Γκλάδης Ρούμπιο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΟΣΕ ΜΑΡΤΙ

Στις 20 Μάη η πρεσβεία της Κούβας στην Ελλάδα διοργάνωσε εκδήλωση στο άγαλμα του Χοσέ Μαρτί στην Αθήνα για να τιμήσει τα 122 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου πατριώτη, αγωνιστή, επαναστάτη, του μεγάλου ποιητή της Κούβας, του εθνικού της ήρωα. Παραβρέθηκαν πολλοί φίλοι της Κούβας, ανάμεσά τους και αντιπροσωπεία του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης.

Από την πλευρά του Συνδέσμου μίλησε ο Βασίλης Πάπαρης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και ταμίας, που ανάμεσα σε άλλα τόνισε: «Ο Χοσέ Μαρτί έζησε σε μια περίοδο που η χώρα του ήταν η τελευταία αποικία της Ισπανίας στη Λατινική Αμερική και μαζί με τις Φιλιππίνες, οι τελευταίες αποικίες της στον κόσμο. Σε μια εποχή με συνεχείς και αποτυχημένες εξεγέρσεις και ξεσηκωμούς από την πλευρά των καταπιεσμένων Κουβανών, εξαιτίας των απάνθρωπων συνθηκών ζωής τους.

(...) Ο Χοσέ Μαρτί ήταν ο ιδρυτής του Κουβανικού Επαναστατικού Κόμματος, με στόχο να συνενώσει

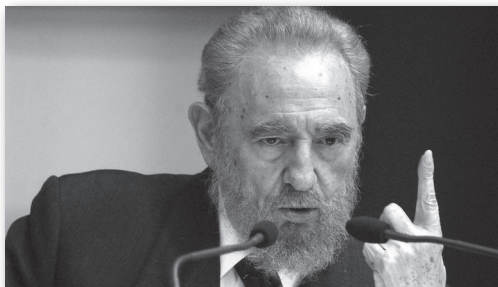
όλο το λαό σε ένα μόνο κόμμα και να αποκρούσει τον κατακερματισμό του σε πολλά μικρά κόμματα που σπαράσσονταν μεταξύ τους και τον δίκιζαν. Ένα άλλο μεγάλο επίτευγμά του ήταν η αναγνώριση του ρόλου των ΗΠΑ στην Κούβα και τη Λατινική Αμερική. Είχε πει ότι έζησε πολλά χρόνια μέσα στα σωθικά του τέρατος, δηλαδή στις ΗΠΑ, και το γνώριζε καλά. Έλεγε, ότι αν οι ΗΠΑ κατακτήσουν την Κούβα, μετά θα πέσουν με όλη τους τη δύναμη στη Λατινική Αμερική, γι' αυτό και θεωρούσε τη χώρα του ανάχωμα για την κατάκτηση της Δικής του Αμερικής, όπως ονόμαζε τη Λατινική Αμερική.

Η βαθιά πατριωτική, αλλά και διεθνιστική του σκέψη εξακολουθεί και σήμερα να εμπνέει τους Κουβανούς και τους Λατινοαμερικάνους. Οι ιδέες του αποτέλεσαν κινητήρια δύναμη της νικηφόρας Επανάστασης του 1959 και παραμένουν οδηγός στα χέρια του κουβανικού λαού για την υπεράσπιση της ανεξαρτησίας και κυριαρχίας του, της σοσιαλιστικής επιλογής του».

Θεσσαλονίκη

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΙΝΤΕΛ ΚΑΣΤΡΟ

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή, 28 Απρίλη, στην αίθουσα «Μανώλης Αναγνωστάκης» του δημαρχείου Θεσσαλονίκης η εκδήλωση που συνδιοργάνωσαν ο Ελληνοκουβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης και η Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης (ΕΔΥΕΘ) για τον ιστορικό ηγέτη της Κούβας, Φιντέλ Κάστρο. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Θεοδόσης Κωνσταντινίδης, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, ο Γιάννης Δελής, βουλευτής του ΚΚΕ και εκ μέρους της πρεσβείας της Κούβας η πρέσβης Σέλμις Μαρία Ντομίνγκες Κορτίνα και ο πρόξενος Χοσέ Οριόλ Μαρέρο Μαρτίνες.

Εναρκτήριο χαιρετισμό απηύθυνε η πρέσβης της Δημοκρατίας της Κούβας στην Ελλάδα Σέλμις Ντομίνγκες, η οποία ευχαρίστησε τους διοργανωτές και τους παρευρισκόμενους για την τιμή που αποδίδουν στο πρόσωπο του Φιντέλ Κάστρο και την αλληλεγγύη τους στον κουβανικό λαό.

Ο καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας του ΑΠΘ Γιώργος Μαργαρίτης αναφέρθηκε στο ιστορικό πλαίσιο της Κουβανικής Επανάστασης και τον καθοριστικό ρόλο του Φιντέλ σε αυτήν τη διαδικασία. «Εύχομαι με όλους τους λαούς του κόσμου, η κουβανική Επανάσταση να ζει πάντα, να μας εμπνέει, να μας οδηγεί στους δύσκολους αγώνες που έρχονται στο μέλλον», σημείωσε και

συμπλήρωσε: «Όταν ο Μπατίστα έγινε δικτάτορας με τη βοήθεια του στρατού, ο Κάστρο ήταν μόλις 26 χρονών». Είπε μάλιστα πως «δεν ήταν μία έμπνευση που ήρθε μόνο και μόνο μέσα από τα βιβλία. Ο κόσμος, οι αγρότες οι απλοί, οι αγράμματοι και οι φτωχοί ήταν συνέχεια σε σύγκρουση με το καθεστώς. Έλειπε αυτός που θα ενώσει την οργή, που θα την κάνει πολιτικό κίνημα και που τελικά θα την κάνει εξουσία. Λαϊκή εξουσία».

Από την πλευρά του, ο ΓΓ του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Θεσσαλονίκης Νίκος Μόττας αναφέρθηκε στις αστικές συκοφαντικές επιθέσεις που ακολούθησαν το θάνατο του Φιντέλ, σημειώνοντας ότι ο βιολογικός θάνατος του Κάστρο λειτούργησε ως αφορμή για να ξεδιπλωθεί μια ευρύτερη επίθεση λάσπης ενάντια στο σοσιαλισμό, με στόχο να μη βγουν συμπεράσματα από τον αγώνα του κουβανικού λαού, να συσκοτιστούν και να διαστρεβλωθούν πλήρως οι σημαντικές κατακτήσεις του σοσιαλισμού στην Κούβα.

«Είναι σαφές», είπε, «ότι τα σπουδαία επιτεύγματα της Κουβανικής Επανάστασης σε μια σειρά τομείς της κοινωνικής ζωής ενοχλούν τους απολογητές της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Ενοχλεί, για παράδειγμα, το γεγονός ότι η επαναστατική κυβέρνηση του Φιντέλ παρέλαβε μια χώρα, αποικία των ΗΠΑ, με πολύ χαμηλό επίπεδο παραγωγικών δυνάμεων και τη μετέτρεψε σταδιακά, με την ανεκτίμητη και καθοριστική οικονομική συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης, σε ένα κράτος με υψηλού επιπέδου, προσβάσιμες σε όλο το λαό, δημόσιες υπηρεσίες Υγείας, Παιδείας, Πρόνοιας, Πολιτισμού και Αθλητισμού [...] Η ιστορική κληρονομιά του

Κομαντάντε Φιντέλ Κάστρο, η δυνατότητα των λαών να βγουν στο προσκήνιο και να διεκδικήσουν την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά του εκμεταλλευτικού συστήματος, στοιχειώνει και θα στοιχειώνει για πάντα τους πραιτωριανούς της αστικής ιδεολογίας. Η ζωή του Φιντέλ Κάστρο, ταυτισμένη με την Επανάσταση του 1959 και την προσπάθεια οικοδόμησης του σοσιαλισμού στο γεωγραφικά μικρό αλλά ηρωικό αυτό νησί της Καραϊβικής, αποτελεί την πλέον χειροπιαστή απόδειξη αυτού που έλεγε ο εθνικός ποιητής της Κούβας, ο Χοσέ Μαρτί: «Ο καλύτερος τρόπος να πεις κάτι είναι να το κάνεις»».

Από την πλευρά του, ο ΓΓ της ΕΔΥΕΘ Νίκος Ζώκας έκανε αναφορά στη διεθνιστική αλληλεγγύη και προσφορά της Κουβανικής Επανάστασης, τονίζοντας την αξιοθαύμαστη συμβολή της Κούβας του Φιντέλ στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα και τη βοήθεια που παρείχε στους λαούς, από τη Λατινική Αμερική μέχρι την Αφρική. Πιο συγκεκριμένα, όπως είπε «απέδειξε τη δυνατότητα ενός νέου συστήματος σχέσεων μεταξύ λαών και κρατών όπου οι ανταγωνισμοί των καπιταλιστών αντικαθίστανται από τη συνεργασία και την αλληλεγγύη ανάμεσα στους λαούς και τους εργαζόμενους. Ανάμεσα στους λαούς που παλεύουν και χτίζουν το νέο κόσμο, το σοσιαλισμό, τον κομμουνισμό». Και κατέληξε πως αφήνει «μια παρακαταθήκη αρκετά πολύτιμη για το μέλλον ειδικά όμως και για σήμερα, όπου η οικονομική κρίση, οι έντονοι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και αντιπαραθέσεις έχουν φέρει τόσο κοντά τον κίνδυνο μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΡΑΜΠ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Το Μαϊάμι, το επί δεκαετίες άντρο της αντεπαναστατικής κουβανικής μαφίας, διάλεξε ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ για να δώσει μια καλοπαιγμένη παράσταση, κατά την οποία ανακοίνωσε την ακύρωση της συμφωνίας που είχε καταλήξει η πρώην κυβέρνηση Ομπάμα με την κυβέρνηση της Κούβας για την αποκατάσταση των σχέσεων Ουάσιγκτον και Αβάνας, χαρακτηρίζοντάς τη «φρικτή» και «λανθασμένη». Σε ένα ρεσιτάλ αλαζονείας και αντικομμουνισμού, με το πρόσχημα των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων», ο Αμερικανός πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα εντείνει τον αποκλεισμό, «ώστε να μην πηγαίνουν τα αμερικανικά δολάρια στο αυταρχικό καθεστώς και το στρατό που καταπιέζει το λαό», όπως σημείωσε.

Οι διακηρύξεις του προέδρου των ΗΠΑ αποτελούν ωμή πρόκληση ενάντια στον κουβανικό λαό, ο οποίος για περισσότερο από 55 χρόνια ζει τις συνέπειες του απαράδεκτου, γενοκτονικού οικονομικού αποκλεισμού, που έχουν επιβάλει οι αμερικανικές κυβερνήσεις. Ο οικονομικός αποκλεισμός της Κούβας αποτελεί κατάφωρη, μαζική και συστηματική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ενός ολόκληρου λαού, είναι αντίθετος με το διεθνές δίκαιο, κατατάσσεται σαν πράξη γενοκτονίας με την έννοια της Συνθήκης του 1948 για την Πρόληψη και Καταδίκη του Εγκλήματος της Γενοκτονίας, ενώ αποτελεί το πρωταρχικό εμπόδιο για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του κουβανικού λαού.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ συνεχίζει προκλητικά να αγνοεί τα συνεχή ψηφίσματα για την άρση του αποκλεισμού που έχουν εγκριθεί από τον ΟΗΕ. Οι ίδιοι που μακελεύουν τους λαούς στην Κορεατική Χερσόνησο, στην Ινδοκίνα, στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική, σε άλλα αμέτρητα μέρη του κόσμου, είναι οι ίδιοι που προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον κουβανικό λαό με οικονομικά μέτρα και αποκλεισμούς.

Οι δηλώσεις Τραμπ αποδεικνύουν ότι η εκάστοτε αμερικανική διοίκηση για το μόνο που ενδιαφέρεται είναι η προώθηση των συμφερόντων των μονοπωλίων των ΗΠΑ και για την καλύτερη εξυπηρέτησή τους θα συνεχίσει να στρέφεται ενάντια σε κάθε λαό του πλανήτη, ακόμα και ενάντια στον ίδιο το λαό της χώρας της.

Ο Ελληνοκουβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης καταδικάζει απερίφραστα τη νέα πρόκληση της κυβέρνησης των ΗΠΑ και εκφράζει την αμέριστη αλληλεγγύη του προς τον περήφανο και γενναίο κουβανικό λαό. Καλούμε τους εργαζόμενους της χώρας μας, το ταξικό εργατικό κίνημα, τη νεολαία, να διατρανώσουν την αλληλεγγύη τους, να καταδικάσουν τις νέες προκλήσεις. Η διεθνιστική αλληλεγγύη με τους λαούς που αγωνίζονται είναι ανεκτίμητο όπλο του ευρύτερου αντιιμπεριαλιστικού-αντιπολεμικού κινήματος της χώρας μας.

Καμιά αναμονή και καμιά επανάπαυση! Εντείνουμε τη δράση μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον κοινό εχθρό των λαών και της ειρήνης.

ΕΛΛΗΝΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτήτης

ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μπουμπουλίνας 28, Αθήνα, Τηλ. - Fax: 2108214916

cubagr@otenet.gr • www.ellinokouvanikos.gr

ΑΠΡΙΛΗΣ - ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2017

Τεύχος 126

Εκδότης-Διευθυντής: ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥΜΑΣΑΤΟΣ

Ακαδημίας 78, Αθήνα

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κεφαλληνίας 10, Κυψέλη

Σχεδιασμός & Παραγωγή εντύπου:

GOLEMA
design+printing

T: 210 3813349-210 3813395/Fax • e-mail: golema@otenet.gr